

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

12 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte: Ursache Petru
judecători: Toma Nadejda și Timofti Vladimir

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Paciurca Iulian în numele inculpatului Ganbarov Elșan, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 noiembrie 2016, în cauza penală în privința lui

Ganbarov Elșan XXXXXXXXXXXX,
născut la XXXXX, originar din
XXXXXXXX, domiciliat în mun. XXXX,
str-la XXXXXXXX, XX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 31.10.2014 – 12.09.2016;

Instanța de apel: 10.10.2016 – 30.11.2016;

Instanța de recurs: 27.01.2017 – 12.04.2017.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți din 12 septembrie 2016, Ganbarov Elșan a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. g) și art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

În baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal a fost stabilită pedeapsă 1 an închisoare.

În baza art. 145 alin. (2) lit. g) Cod penal a fost stabilită pedeapsă 20 ani închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă 21 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Acțiunile civile au fost admise și s-a dispus încasarea din contul lui Ganbarov Elșan în beneficiul lui Safarova Alla a prejudiciului material în sumă de 436080 lei, a prejudiciul moral în sumă de 50000 lei, precum și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 10000 lei, iar în beneficiul lui Crivonosova Alla - prejudiciul material în sumă de 72007,71 lei, prejudiciul moral în sumă de 50000 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut, că inculpatul Ganbarov Elșan la 23 iunie 2013, aproximativ la ora 00.10, aflându-se pe malul iazului din satul Cotovca, raionul Sîngerei, fiind în stare de ebrietate alcoolică, din motivul

relațiilor ostile apărute spontan în urma unei cerți cu Crivonosov Anatolii și Safarov Tarlan, acționând în scopul omorului intenționat al acestora, a efectuat din pistolul de model „Baikal 442”, nr. XAH372699, câte două împușcături asupra lui Crivonosov Anatolii și respectiv asupra lui Safarov Tarlan, cauzându-i lui Crivonosov Anatolii, conform Raportului de expertiză medico-legală nr. 63 din 13 septembrie 2013, leziuni corporale grave, sub formă de plagă transfixantă a abdomenului cu orificiu de intrare cu 9 cm mai sus de crista iliată dreapta cu lezarea ficatului, stomacului, plămânului stâng, hematom retroperitoneal și subcapsula splinei hemoragie masivă internă, orificiu de ieșire la nivelul rebordului costal stânga, plagă de intrare a glontelui la nivelul vertebrei 2 toracale, glonte a fost depistat sub piele la nivelul spațiului intercostal 6 cu contuzie cord, hematom în mediastin peretele auriculei stângi, iar lui Safarov Tarlan, conform Raportului de expertiză medico-legală nr. 61 din 13 septembrie 2013, leziuni corporale grave, sub formă de traumă prin armă de foc cu glonte a toracelui, abdomenului cu lezarea plămânului drept, ficatului cu hemoragie internă-externă, contuzie pulmonii, cord, rinichi, hematom retroperitoneal, plagă transfixantă prin armă de foc, brațul drept și torace, orificii de intrare a glontelui pe brațul drept și hemitoracele drept, orificii de ieșire brațul drept și rebordul costal stâng, glonte în corpul vertebrei 9 toracale, în rezultatul cărora ambii au decedat.

Tot el, Ganbarov Elșan, continuând acțiunile sale criminale, la 23 iunie 2013, aproximativ la ora 00.20, aflându-se pe malul iazului din satul Cotovca, raionul Sîngerei, fiind în stare de ebrietate alcoolică, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a sustras pe ascuns din buzunarul pantalonilor cadavrului Safarov Tarlan, un telefon mobil de model „Nokia E-52” cu valoarea de 3500 lei și bani în sumă de 10000 lei, cauzându-i astfel părții vătămate un prejudiciu material considerabil în valoare totală de 13500 lei.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri procurorul, avocatul Spînu Oleg în numele succesorilor legali ai părților vătămate Safarova Alla și Crivonosova Alla, precum și avocatul Paciurca Iulian în numele inculpatului Ganbarov Elșan.

3.1. Procurorul, invocând blândețea pedepsei stabilite inculpatului, a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Ganbarov Elșan să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 145 alin. (2) lit. g), 186 alin. (2) lit. d) Cod penal și stabilită pedeapsa:

În temeiul art. 145 alin. (2) lit. g) Cod penal a-i aplica pedeapsa - detențiune pe viață.

În temeiul art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal a-i aplica pedeapsa de 2 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, a-i stabili pedeapsă definitivă - detențiune pe viață.

În temeiul art. 72 alin. (4) Cod penal, executarea pedepsei a o dispune în penitenciar de tip închis. În scopul executării sentinței a dispune arestarea inculpatului din sala de judecată.

În motivarea apelului procurorul a indicat următoarele argumente:

- sentința în partea ce ține de stabilirea pedepsei închisorii este nemotivată, pedeapsa fiind prea blândă, deoarece infracțiunile săvârșite de Ganbarov Elșan se atribuie la categoria celor mai puțin grave și excepțional de grave. Instanța n-a luat în considerație pericolul social al faptei, consecințele survenite, și anume decesul a

două persoane, astfel că pedeapsa stabilită de către instanță nu va contribui la restabilirea echității sociale și la reeducarea condamnatului.

3.2. Avocatul Spînu Oleg a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Ganbarov Elșan să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. g) Cod penal și art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal cu stabilirea acestuia a pedepsei sub forma detențiunii pe viață. A solicitat admiterea acțiunilor civile în mod integral cu dispunerea încasării din contul lui Ganbarov Elșan în beneficiul lui Safarova Alla a prejudiciului material în sumă de 436080 lei, prejudiciul moral în sumă de 200000 lei, a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 10000 lei, și în beneficiul lui Crivonosova Alla a prejudiciului material în sumă de 72007,71 lei, a prejudiciul moral în sumă de 200000 lei, precum și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5000 lei.

În motivarea apelului avocatul a indicat următoarele:

- inculpatului i s-a aplicat o pedeapsă prea blândă, fapt ce contravine legii penale;

- din condițiile speței reiese cu certitudine că inculpatul este o persoană deosebit de periculoasă pentru societate, motiv pentru care solicită aplicarea pedepsei detențiunea pe viață;

- instanța de judecată nu a dat o apreciere corectă pericolului pe care-l prezintă inculpatul pentru societate și a ignorat faptul că inculpatul a fost condamnat pentru concurs de infracțiuni, iar una dintre infracțiuni este excepțional de gravă;

- de asemenea inculpatul a lipsit de viață două persoane, după care a comis și infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, săvârșind infracțiunile în prezența circumstanțelor agravante: starea de ebrietate și cu folosirea armei.

3.3. Avocatul Paciurca Iulian a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care în privința învinuirii în bara art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, procesul să fie încetat, în baza actului de amnistie, iar în privința învinuirii în baza art. 145 alin. (2) lit. g) din Codul penal, Ganbarov Elșan să fie achitat sau, după caz (în dependență de rezultatul efectuării expertizei psihiatrice), liberat de executarea pedepsei pe motivul unei boli grave, în temeiul art. 95 alin. (2) Cod penal.

În motivarea apelului apărarea a indicat următoarele:

- în cadrul examinării cauzei instanța de fond a îngrădit dreptul la apărare al inculpatului, prin respingerea cerințelor de audiere a martorilor și prelungirea termenului de efectuare a expertizei psihiatrice;

- instanța de fond a dat o apreciere greșită probelor din punct de vedere al coroborării lor;

- instanța a soluționat incomplet chestiunile cu privire la vinovăția lui Ganbarov Elșan pentru fapta infracțională;

- instanța a judecat cauza cu depășirea limitei învinuirii formulate în rechizitoriu;

- instanța nu s-a expus în privința tuturor argumentelor apărării, astfel încălcând prevederile art. 6 CEDO - dreptul la un proces echitabil;

- instanța a dat un răspuns insuficient de motivat la argumentele apărării privind faptul, că acțiunile inculpatului urmau a fi calificate pe art. 146 Cod penal, adică, omor săvârșit în stare de afect, deoarece intenția subită a inculpatului a apărut în rezultatul comportamentului ilegal al victimei, astfel că învinuirile aduse

inculpatului nu pot fi reținute. În acest sens apărarea consideră, că Raportul de expertiză legală nr. 86s-2013 din 03 decembrie 2013 prin care s-a constatat, că în perioada săvârșirii infracțiunii Ganbarov Elșan nu a manifestat careva tulburări psihice temporare, inclusiv starea de afect patologic, nu poate constitui temei de respingere a argumentelor apărării, că omorul a fost săvârșit în stare de afect.

Apelantul de asemenea a indicat, că potrivit expertizelor judiciare efectuate pe dosar, starea de afect fiziologic nu a fost stabilită inculpatului la momentul examinării prezentei cauze, din motiv că la momentul urmăririi penale în cadrul Spitalului Clinic de Psihiatrie din Chișinău, nu era angajat un specialist-psiholog acreditat. Astfel consideră, că atâta timp cât nu s-a efectuat o expertiză psihiatrică în privința inculpatului privind stabilirea stării de afect la momentul comiterii faptei infracționale, inclusiv starea de afect patologic și starea de afect fiziologic, concluzia instanței de fond este eronată și aceste circumstanțe urmează a fi stabilite obligatoriu prin dispunerea unei expertize suplimentare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 noiembrie 2016, a fost respins ca nefondat apelul avocatului Paciurca Iulian în numele inculpatului Ganbarov Elșan.

A fost admis apelul procurorului și avocatului Spînu Oleg în numele succesorilor legali ai părților vătămate Safarova Alla și Crivonosova Alla.

Ganbarov Elșan a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. g) și art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

În baza art. 145 alin. (2) lit. g) Cod penal i-a fost stabilită pedeapsa detențiune pe viață.

În baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal i-a fost stabilit pedeapsa 2 ani închisoare.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, i-a fost stabilit lui Ganbarov Elșan pedeapsa definitivă detențiune pe viață, în penitenciar de tip închis.

Acțiunile civile în latura încasării prejudiciului moral au fost admise și a fost dispusă încasarea din contul lui Ganbarov Elșan în beneficiul cet. Safarova Alla și Crivonosova Alla prejudiciul moral a câte 200000 lei pentru fiecare.

În rest dispozițiile sentinței au fost menținute fără modificări.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat, că argumentele invocate în apel de către avocatul Paciurca Iulian și susținute în ședința instanței de apel sunt lipsite de temei și nu corespund stării de fapt stabilite în speță în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale, cercetate, examinate și apreciate de către prima instanță cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, probe care fiind cercetate și verificate de către instanța de apel, confirmă vinovăția inculpatului și combat argumentele aduse în acest sens în apel.

Astfel, instanța de apel a reținut că vinovăția inculpatului se dovedește prin :

- declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate Safarov Tarlan, Safarova Alla;
- declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate Crivonosov Anatolii, Crivonosova Alla;
- declarațiile martorului Romanciuc Boris;
- declarațiile martorului Romanciuc Ivan;

- declarațiile martorului Mamedov Valeh;
- declarațiile martorului Mamedov Vaghif;
- declarațiile martorului Surdu Viorel.

Instanța de apel a conchis, că probe ce confirmă vinovăția lui Ganbarov Elșan în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 145 alin. (2) lit. g), 186 alin. (2) lit. d) Cod penal constituie și informațiile care se conțin în mijloacele materiale de probă, care au fost examinate minuțios de către prima instanță și verificate de către instanța de apel prin citirea lor în ședința de judecată:

- Raportul privind recepționarea apelului telefonic înregistrat la 23 iunie 2013, potrivit căruia la 23 iunie 2013 prin intermediul telefonului în UG a IP Sîngerei la ora 01.55 a parvenit apel telefonic de la IP mun. Bălți, precum că în noaptea spre 23 iunie 2013 la iazul din apropierea satului XXXXXX, raionul XXXXXX, au fost împușcate două persoane de gen masculin de persoane cunoscute (f. d. 32, vol. I);

- procesul-verbal de autodenunțare din 23 iunie 2013, potrivit căruia Ganbarov Elșan a declarat, că la 23 iunie 2013, aproximativ la ora 00.10, aflându-se pe malul iazului din satul Cotovca, a efectuat împușcături din pistolul de model „Baikal 442”, pe care îl deține legal, asupra lui Safarov Tarlan și asupra lui Crivonosov Anatolii, după care s-a prezentat de bună voie la IP mun. Bălți și a predat pistolul propriu (f. d. 34, vol. I);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului și tabelul foto anexat din 23 iunie 2013, conform căruia a fost cercetat malul iazului în partea de sud a satului Cotovca, raionul Sîngerei (f. d. 39-50, vol. I);

- proces-verbal de cercetare la fața locului din 23 iunie 2013, conform căruia pe malul iazului din satul XXXX, raionul XXXXX, a fost cercetat automobilul de model „XXXXXX” cu n/î XXXX de culoare XXXX (f. d. 51-52, vol. I);

- procesul-verbal de ridicare din 23 iunie 2013, conform căruia au fost ridicate hainele victimelor Crivonosov Anatolii și Safarov Tarlan, un glonte extras din cadavrul lui Crivonosov Anatolii și un glonte extras din cadavrul lui Safarov Tarlan (f. d. 57, vol. I);

- procesul-verbal de ridicare din 23 iunie 2013, conform căruia au fost ridicate pistolul de model „Baical 442” nr.XAH372699, permisul de portarmă nr. 21/3623 din 21 decembrie 2010, încărcător și un cartuș de 9 mm (f. d. 59, vol. I);

- procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 1602 din 23 iunie 2013, conform căruia Ganbarov Elșan se afla în stare de ebrietate alcoolică (f. d. 116-117, vol. I);

- Raportul de expertiză medico-legală nr. 61 din 13 septembrie 2013, potrivit căruia conform datelor examenului medico-legal al cadavrului, datelor examenului de laborator la Safarov Tarlan s-au depistat: traumă prin armă de foc cu glonte a toracelui, abdomenului cu lezarea plămânului drept, ficatului cu hemoragie masivă internă, externă, contuzie pulmoni, cord, rinichi, hematom retroperitoneal; plagă transfixantă prin armă de foc brațul drept și torace; orificii de intrare a glontelui pe brațul drept și hemitoracele drept; orificii de ieșire brațul drept și rebordul costal stâng, glonte în corpul vertebrei 9 toracale. Leziunile corporale poartă caracter vital, au fost cauzate cu 30-40 minute înainte de deces. Cauza decesului este șocul traumatic-hemoragic ca rezultat a traumei prin armă de foc (f. d. 124-125, vol. I);

- Raportul de expertiză medico-legală nr. 63 din 13 septembrie 2013, potrivit căruia pe cadavrul Crivonosov Anatolii s-au depistat plagă transfixantă a abdomenului cu orificiu de intrare cu 9 cm mai sus de crista iliacă dreaptă cu lezarea ficatului, stomacului, plămânului stâng, hematom retroperitoneal și subcapsula splinei hemoragie masivă internă, iar orificiul de ieșire este la nivelul rebordului costal stâng. A doua plagă (orificiu) de intrare a glontelui este la nivelul vertebrei 2 toracale, glonte a fost depistat sub piele la nivelul spațiului intercostal 6 cu contuzie cord, hematom în mediastin peretele auriculei stângi. Cauza decesului lui Crivonosov Anatolii este șocul traumatic hemoragic ca rezultat a leziunilor corporale indicate mai sus. Leziunile corporale poartă caracter vital, au fost cauzate prin armă de foc cu glonte cu mai mult de 30-40 minute până la deces și după caracterul său se califică ca grave periculoase pentru viață (f. d. 130-131, vol. I);

- Raportul de expertiză nr. 3891/3892/3893 din 15 octombrie 2013, prin care s-a constatat că pistolul cu numărul XAH3726, prezentat la examinare, se referă la categoria armelor de foc și este un pistol cu țeavă ghintuită de calibrul 9 mm Makarov, cu lovitură central, de model „Baikal-442” confecționat industrial în anul 1999 sub marca comercială „Baikal”, or. Ijevsk, Federația Rusă, și este destinat pentru trageri cu cartușe de calibrul 9 mm Makarov. Pistolul prezentat la examinare este în stare de funcționare și este util pentru trageri. Din pistolul prezentat la examinare după ultima curățire și ungere s-au efectuat împușcături. Opt tuburi de cartuș de calibrul 9 mm Makarov ridicate de la fața locului, au fost trase într-un singur exemplar de armă. Glonte de calibrul 9 mm Makarov extras din cadavrul lui Crivonosov Anatolii și glonte de calibrul 9 mm Makarov extras din cadavrul lui Safarov Tarlan au fost trase dintr-un singur exemplar de pistol de model „Baikal 442”. Opt tuburi de cartuș de calibrul 9 mm Makarov ridicate de la fața locului, glonte de calibrul 9 mm Makarov extras din cadavrul lui Crivonosov Anatolii și glonte de calibrul 9 mm Makarov extras din cadavrul lui Safarov Tarlan, au fost trase din pistolul de model „Baikal 442” cu numărul XAH3726. Pe cămașă și tricou sunt prezente câte o deteriorare a țesăturii, care se află respectiv pe partea din față stânga-sus (pe buzunar) și față dreapta-sus (în regiunea pieptului), la care este prezent inelul de ștergere, precum la cămașă sunt prezente și topituri la capetele fibrelor ale țesăturii la două deteriorări (pe buzunar și la spate-centru), - factori suplimentari ai împușcăturii. Trei deteriorări pe cămașa și trei deteriorări pe maioul cadavrului Crivonosov Anatolii au fost create în rezultatul producerii a două împușcături cu proiectil, baza căruia îl constituie cuprul, de la o distanță cuprinsă între 1-3 metri. O împușcătură a fost efectuată din spate spre față, de sus în jos sub unghi de împușcătură aproximativ 20-30 grade, și de la dreapta spre stânga sub un unghi de aproximativ 30-40 grade. Cealaltă împușcătură a fost efectuată din față spre spate, de sus în jos sub un unghi de aproximativ 40-50 grade, din spate spre față, și de la stânga spre dreapta sub un unghi de aproximativ 20-30 grade, și a format două deteriorări, din față - de intrare, iar de la spate - de ieșire. Patru deteriorări din șase prezente pe tricoul cadavrului Safarov Tarlan au fost create în rezultatul producerii a două împușcături cu proiectil, baza căruia îl constituie cuprul, de la o distanță cuprinsă între 1-3 metri. O împușcătură a fost efectuată din dreapta spre stânga, de sus în jos sub un unghi de aproximativ 30 grade, și a format două deteriorări, din partea dreaptă-sus - de intrare, iar din partea stângă-jos de ieșire. Cealaltă împușcătură a

fost efectuată asupra umărului drept din dreapta spre stânga, de sus în jos și din față spre spate sub un unghi mic (până la 5-10 grade), și a format două deteriorări, din dreapta pe umăr - de intrare, iar sub braț - este de ieșire din braț și intrare în corp (f. d. 143-148, vol. I);

- Actul nr. 350 a-2013 din 01 octombrie 2013 de expertiză psihiatrico-legală, conform căruia comisia de expertiză medico-legală psihiatrică ambulatorie constată la Ganbarov Elșan simularea amneziei (f. d. 160-161, vol. I);

- Raportul de expertiză psihiatrico-legală staționară nr.86s-2013 din 03 decembrie 2013, conform căruia Ganbarov Elșan prezintă dg - Tulburare organică de personalitate cu paroxisme epileptiforme. Gradul modificărilor de personalitate nu este de grad sever și nu-i abolește discernământul. În perioada săvârșirii infracțiunii ce i se impută lui Ganbarov Elșan careva tulburări psihice temporare, inclusiv starea de afect patologic nu a manifestat, se afla în stare de ebrietate, avea capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale păstrată, deci în privința infracțiunilor ce i se impută, Ganbarov Elșan urmează să fie recunoscut responsabil. Afirmațiile sale că „nu ține minte” împrejurările în care s-au consumat evenimentele cu conținut infracțional nu reies din tabloul clinic al unei maladii psihice dar reies din comportamentul de fond al expertizatului (f. d. 205-208, vol. I).

Instanța de apel a menționat că în urma cercetării și verificării multilaterală probelor administrate în cauză, cu certitudine a fost stabilit caracterul infracțional a faptelor comise de către inculpatul Ganbarov Elșan, precum și intenția criminală a acestuia, constatând că la 23 iunie 2013, aproximativ la ora 00.10, aflându-se pe malul iazului din satul XXXXXX, raionul XXXXXX, fiind în stare de ebrietate alcoolică, din motivul relațiilor ostile apărute spontan în urma unei certii cu Crivonosov Anatolii și Safarov Tarlan, acționând în scopul omorului intenționat, a efectuat din pistolul de model „Baikal 442”, nr.XAH372699, câte două împușcături asupra lui Crivonosov Anatolii și respectiv asupra lui Safarov Tarlan, cauzându-i lui Crivonosov Anatolii, conform Raportului de expertiză medico-legală nr.63 din 13 septembrie 2013, leziuni corporale grave, sub formă de plagă transfixantă a abdomenului cu orificiu de intrare cu 9 cm mai sus de crista iliată dreapta cu lezarea ficatului, stomacului, plămânului stâng, hematom retroperitoneal și subcapsula splinei hemoragie masivă internă, orificiu de ieșire la nivelul rebordului costal stânga, plagă de intrare a glontelui la nivelul vertebrei 2 toracale, glonte a fost depistat sub piele la nivelul spațiului intercostal 6 cu contuzie cord, hematom în mediastin peretele auriculei stângi, iar lui Safarov Tarlan, conform Raportului de expertiză medico-legală nr. 61 din 13 septembrie 2013, leziuni corporale grave, sub formă de traumă prin armă de foc cu glonte a toracelui, abdomenului cu lezarea plămânului drept, ficatului cu hemoragie internă-externă, contuzie pulmonari, cord, rinichi, hematom retroperitoneal, plagă transfixantă prin armă de foc, brațul drept și torace, orificii de intrare a glontelui pe brațul drept și hemitoracele drept, orificii de ieșire brațul drept și rebordul costal stâng, glonte în corpul vertebrei 9 toracale, în rezultatul cărora ambii au decedat. Acțiunile lui fiind corect încadrate de prima instanță conform prevederilor art. 145 alin. (2) lit. g) Cod penal, cu calificativele: omorul intenționat, săvârșit asupra a două persoane.

Tot el, Ganbarov Elșan, continuând acțiunile sale criminale, la 23 iunie 2013, aproximativ la ora 00.20, aflându-se pe malul iazului din satul XXXX, raionul XXXXXX, fiind în stare de ebrietate alcoolică, având scopul sustragerii bunurilor

altei persoane, a sustras pe ascuns din buzunarul pantalonilor cadavrului Safarov Tarlan, un telefon mobil de model „Nokia E-52” cu valoarea de 3500 lei și bani în sumă de 10 000 lei, cauzându-i astfel părții vătămate un prejudiciu material considerabil în valoare totală de 13500 lei. Acțiunile lui fiind corect încadrate de prima instanță conform prevederilor art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu calificativele: furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Instanța de apel a respins solicitarea apărării privind emiterea unei sentințe de achitare, deoarece în urma examinării tuturor probelor în coroborare, inclusiv și a declarațiilor inculpatului, atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, a fost stabilit cu certitudine faptul comiterii de către inculpatul Ganbarov Elșan a omorului victimelor Crivonosov Anatolii și Safarov Tarlan în circumstanțele indicate în actul de învinuire.

În acest sens instanța de apel a menționat, că solicitarea apărării de a casa sentința și de a-l achita pe Ganbarov Elșan de sub învinuirea adusă în baza art. 145 alin. (2) lit. g) Cod penal este lipsită de temei legal, deoarece atât în prima instanță, cât și în instanța de apel apărarea nu și-a motivat solicitarea cu indicarea probelor în susținerea acestei poziții, n-a indicat care anume dintre probele analizate în prima instanță urmează a fi puse la îndoială din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, dacă în cadrul urmăririi penale și pe întreg parcursul examinării cauzei în prima instanță apărarea nu a pus la îndoială faptul că anume Ganbarov Elșan a înfăptuit împușcăturile, care au provocat moartea victimelor, iar inculpatul a recunoscut integral faptele comise, apărarea exprimându-și dezacordul doar în partea ce ține de starea emoțională a acestuia la momentul săvârșirii infracțiunii.

De asemenea instanța de apel a respins argumentele apărării în partea ce ține de liberarea de pedeapsa penală, considerându-le declarative și nemotivate, în situația în care în speță lipsește o concluzie medicală privind existența unei boli grave la inculpatul.

Instanța de apel a respins ca neargumentată și versiunea apărării precum că la momentul comiterii faptelor infracționale inculpatul se afla în stare de afect, iar acțiunile acestuia urmau a fi recalificate în baza prevederilor art. 146 Cod penal, considerând-o drept o încercare a apărării de a obține stabilirea inculpatului a unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută la infracțiunea comisă.

În motivarea respingerii acestor argumente ale apărării instanța de apel a atras atenția asupra prevederilor legale și practicii judiciare constante cu referire la infracțiunile prevăzute de art. 146 Cod penal, menționând că această normă penală sancționează omorul săvârșit în stare de afect, survenită în mod subit, provocată de acte de violență sau de insulte grave, ori de alte acte ilegale sau imorale ale victimei.

Astfel, *latura obiectivă* a omorului săvârșit în stare de afect are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă, exprimată în acțiunea sau inacțiunea de lipsire ilegală de viață a unei alte persoane; 2) urmările prejudiciabile sub formă de moarte cerebrală a victimei; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile; 4) circumstanțele săvârșirii infracțiunii în starea de afect este provocată de acte de violență sau de insulte grave ori de alte acte ilegale sau imorale ale victimei.

Instanța de apel a mai reținut că apărarea, solicitând reîncadrarea acțiunilor inculpatului în baza prevederilor art. 146 Cod penal, nu a făcut nici o referire la nici una dintre trăsăturile indicate supra ale laturii obiective a infracțiunii menționate, nu a făcut o analiză a circumstanțelor cauzei în sensul stabilirii existenței în acțiunile inculpatului a acestor trăsături, deși practica judiciară constantă indică asupra necesității întrunirii lor cumulative.

În acest sens instanța de apel a subliniat, că apărarea a solicitat reîncadrarea acțiunilor inculpatului fără a menționa ce acțiuni ale victimei au provocat pretinsa stare de afect a inculpatului. Totodată, din analiza coroborată a probelor instanța de apel a atras atenția asupra comportamentului inculpatului Gambarov Elșan de până la comiterea actelor infracționale, cât și după comiterea acestor fapte, comportament care exclude presupusa stare de afect a inculpatului, deoarece după omorul comis, inculpatul în mod cinic a impus martorul Mamedov Vaghif să scoată bunurile din buzunarul victimelor, a servit băuturi alcoolice la stația PECO cu alte persoane necunoscute, după care a mers la avocat și a discutat situația creată (f. d. 61, 62, vol. 2). Circumstanțele date au fost menționate de către instanța de apel ca o confirmare a coordonării totale de către Gambarov Elșan a acțiunilor comise, dat fiind faptul că aceste circumstanțe coroborează, în special, și cu Raportul de expertiză psihiatrico-psihologică legală staționară din 11 decembrie 2013 (f. d. 192-195, vol. I), care de asemenea confirmă că inculpatul a comis acțiunile imputate în stare de responsabilitate totală.

Instanța de apel, cu referire la argumentele apărării precum că expertizele psihiatrice înfăptuite în privința inculpatului nu conțin un răspuns al unui specialist cu privire la existența stării de afect în acțiunile inculpatului, a indicat că acestea sunt formale și neîntemeiate, deoarece încă la etapa urmăririi penale a fost dispusă efectuarea unei expertize psihiatrico-psihologică legală staționară, care și a fost efectuată la data de 11 decembrie 2013. Din conținutul acestui raport urmează, că inculpatul este o persoană responsabilă și poate purta răspundere penală. În cadrul examinării cauzei în instanțele de judecată partea apărării din nou a ridicat problema stării de sănătate a inculpatului și a încercat să întreprindă acțiuni pentru identificarea unei boli la inculpat, în acest sens fiind dispusă efectuarea încă a unei expertize medicale a acestuia, care însă n-a fost finalizată.

Instanța de apel a considerat, că acest fapt nu poate fi admis drept un temei de reluare a cercetării judecătorești așa cum a solicitat apărarea, care a insistat asupra dispunerii înfăptuirii acestei expertize de instanța de apel, deoarece argumentele apărării în această privință vin, așa cum este indicat supra, în contradicție cu circumstanțele cauzei și constituie, de fapt, o încercare a apărării de a tergiversa examinarea cauzei și a-l elibera pe inculpat de pedeapsa penală.

Instanța de apel a subliniat, că potrivit materialelor cauzei penale inculpatul pe parcursul examinării cauzei penale s-a aflat în stare de libertate, inclusiv s-a internat în instituția medicală în mod benevol, motiv pentru care au și fost amânate ședințele în prima instanță, de aceea apărarea și nemijlocit inculpatul au avut posibilitate reală de a se adresa personal instituției medicale cu solicitarea de examinare a acestuia și primirea unei concluzii asupra faptului existență la inculpat a unei boli grave, însă aceste acțiuni nu au fost întreprinse de către partea apărării, astfel că nu pot fi admise nici de către instanță. Mai mult, instanța de apel a menționat, că în situația existenței unei boli grave invocate de apărare, inculpatul

nici nu putea fi externat din instituția medicală după finalizarea administrării tratamentului solicitat.

În aceste condiții instanța de judecată a considerat nemotivată solicitarea apărării de a relua cercetarea judecătorească pentru a fi dispusă efectuarea unei expertize psihiatrico-psihologică a inculpatului în sensul confirmării stării de afect a lui Ganbarov Elșan, cu atât mai mult că acesta a fost eliberat de sub arest și s-a aflat în instituția medicală, fapt confirmat prin scrisoarea instituției medico-sanitare publică Spitalul clinic de psihiatrie (f. d. 2, vol. 4) din care reiese, că inculpatul a avut posibilitatea reală de a efectua un astfel de raport la inițiativa proprie și fără implicarea instanței, deoarece el în mod benevol s-a internat în această instituție și a urmat un curs de tratament (f. d. 134, vol. 4).

Cu referire la pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel a considerat neîntemeiată soluția primei instanțe în partea stabilirii pedepsei inculpatului, considerând-o prea blândă, dispunând casarea sentinței în această latură cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit moduli stabilit pentru prima instanță cu stabilirea inculpatului a unei pedepse mai aspre.

În motivarea soluției sale instanța de apel a menționat, că sancțiunea art. 145 alin. (2) lit. g) Cod penal, prevede pedeapsa cu închisoare de la 15 la 20 ani sau cu detențiune pe viață. Conform prevederilor art. 16 alin. (6) Cod penal, infracțiunea menționată se califică ca fiind excepțional de gravă. Totodată sancțiunea art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, prevede amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani. Conform prevederilor art. 16 alin. (3) Cod penal, infracțiunea menționată se califică ca fiind mai puțin gravă.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite de inculpatul Ganbarov Elșan, prevăzută de art. 145 alin. (2) lit. g) Cod penal, în urma căreia a fost curmată viața a două persoane, care aveau la întreținere copii minori; de categoria infracțiunilor comise din care una face parte din categoria infracțiunii excepțional de grave; de persoana vinovatului; de lipsa circumstanțelor atenuante și prezența celor agravante, săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate și cu aplicarea armei; de comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunii, care după comiterea infracțiunii de omor a impus o altă persoană să scoată bunurile din buzunare, apoi a mers la stația PECO, unde, fără nici o remușcare de conștiință, a servit alcool cu persoane necunoscute, la fel în acest sens a ținut cont și de comportamentul acestuia față de succesorii legali ai victimelor, exprimându-și în privința acestora o lipsă de respect și agresivitate nemijlocit în instanța de apel, nu a întreprins acțiuni de achitare a prejudiciului cauzat prin infracțiune.

Totodată, instanța de judecată la stabilirea pedepsei pentru infracțiunea comisă, a luat în considerație toate circumstanțele în care aceasta a fost săvârșită și anume comiterea infracțiunii cu intenție directă și cinismul prezent în acțiunile lui, precum și gravitatea urmărilor survenite în urma decesului.

Ținând cont de circumstanțele cauzei, de faptul, că în rezultatul infracțiunii a fost curmată viața a două persoane, care aveau la întreținere copii minori, în consecință fiind adus un stress enorm rudelor victimelor și întregii societăți, de scopul pedepsei penale prevăzut de art. 61 Cod penal - care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea de noi infracțiuni, instanța de apel a considerat necesar de aplicat inculpatului pentru

comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. g) Cod penal pedeapsa - detențiunea pe viață.

Pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal soluția instanței de fond a fost lăsată fără modificări, cu stabilirea lui Ganbarov Elșan a pedepsei definitive în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate - detențiune pe viață, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

A pronunțat o nouă soluție instanța de apel și în latura civilă, casând în această parte sentința primei instanțe, considerând că la stabilirea cuantumului prejudiciului moral prima instanță n-a ținut cont de caracterul și gravitatea suferințelor fizice și psihice cauzate succesorilor, manifestate prin pierderea soțului, tatălui copiilor și întreținătorului familiei. Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia de a admite total cerințele de încasare din contul inculpatului Ganbarov Elșan a sumei de 200 000 lei cu titlu de prejudiciu moral atât în beneficiul lui Safarova Alla, cât și în beneficiul lui Crivonosova Alla, considerând că suma respectivă indicată de succesorii legali fiind una reală, suficientă și echitabilă pentru acoperirea suferințelor fizice și psihice cauzate.

6. Împotriva deciziei instanței de apel la 11 ianuarie 2017, în termen, declară recurs ordinar avocatul Paciurca Iulian în numele inculpatului Ganbarov Elșan.

În motivarea recursului, invocând temeiurile de drept prevăzute la pct. 6), 8), 11), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, apărătorul indică următoarele argumente:

- instanțele ierarhic inferioare au examinat cauza superficial, fără respectarea principiilor legalității, umanismului, principiul individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, principiul prezumției nevinovăției; principiul asigurării dreptului la apărare și principiul contradictorialității în procesul penal, încălcând prevederile legislației penale, Constituției Republicii Moldova și ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și ale libertăților fundamentale, în consecință, soluționând eronat cauza;

- Ganbarov Elșan la momentul comiterii faptei infracționale se afla în stare de afect, generată în rezultatul unei relații ostile apărute spontan în urma unei certii cu Crivonosov Anatolii și Safarov Tarlan, care inițial au comis acte de violență și insulte grave în adresa inculpatului;

- în momentul săvârșirii infracțiunii inculpatul suferea de o boală psihică, ce nu i-a permis să-și dea seama de acțiunile pe care le comite și de a le dirija;

- afirmația instanței precum că, reluarea cercetării judecătorești are ca scop de a încerca tergiversarea examinării cauzei și eliberarea inculpatului de pedeapsă penală, sunt declarative și nu au temei faptic;

- când se invocă starea de afect, expertiza în acest sens este obligatorie, în scopul asigurării depline a dreptului la apărare și a justei soluționări a cauzei;

- motivul relatat în decizia instanței de apel privind neprezentarea probelor este neîntemeiat, deoarece însăși instanțele judecătorești au îngădit dreptul de a prezenta probele, care în principiu erau posibil de le dobândit legal doar cu ajutorul instanței;

- instanța de apel nu a dat răspuns la toate argumentele invocate de apărare în cererea de apel, atât depusă în scris, cât și la completările în mod verbal;

- instanța de apel a îngădit dreptul la apărare a inculpatului Ganbarov Elșan, prin respingerea cerințelor de audiere a martorilor și prelungirea termenului de

efectuare a expertizei psihiatrice, respectiv neexecutarea încheierilor judiciare din 03 iulie 2015 și 05 ianuarie 2016, privind efectuarea expertizei judiciare, în condițiile invocării prevederilor Legii cu privire la expertiza judiciară, constatările tehnico-științifice și medico-legale;

- instanța de apel a apreciat greșit circumstanțele și probele din punct de vedere al coroborării, referitor la depozițiile contradictorii ale martorului Mamedov Vaghif, nu s-a indicat, ce a determinat instanța să respingă cerința de audiere a acestui martor, și prin ce mijloace instanța a înlăturat neconcordanțele în depozițiile acestui martor, astfel încât să le dea aceeași apreciere ca și instanța de fond, în cazul în care declarațiile martorului respectiv au fost unica probă ce poate confirma circumstanțele stării de afect;

- instanța de apel nu a luat în considerație existența circumstanțelor atenuate în speța dată;

- instanța de apel nu a dat răspuns la argumentul apărării referitor la legalitatea aplicării măsurii preventive sub formă de arest, fără dispunerea eliberării unui mandat de arest de către prima instanță, ceea ce încalcă dreptul la libertate al inculpatului garantat de actele juridice naționale și internaționale;

- instanța de apel nu a dat răspuns la argumentul apărării privind judecarea cauzei de prima instanță cu depășirea limitei învinuirii formulate în rechizitoriu. Instanța de fond a admis o eroare de drept în cazul în care în rechizitoriu nu erau stabilite careva circumstanțe agravante, iar instanța contrar prevederilor art. 325 Cod de procedură penală, a identificat starea de ebrietate și aplicarea armei de foc - care concomitent este un semn al elementului de infracțiune incriminată ce nu poate fi considerat ca circumstanță atenuantă, potrivit art. 77 alin. (2) Cod penal, astfel depășind limitele judecării cauzei cu încălcarea normelor de drept;

- instanța la fel, nu s-a expus la cerința apărării privind încetarea cauzei în partea art. 186 Cod penal, în legătură cu intervenirea actului de amnistie, astfel fiind soluționată cauza eronat și în contradicție cu prevederile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 210 din 29 iulie 2016;

- instanța de apel a constatat în decizia sa că, pedeapsa ce ține de art. 186 Cod penal, se menține și rămâne neschimbată, iar în partea dispozitivă se schimbă pedeapsa de la 1 an la 2 ani, ceea ce înseamnă că motivarea soluției contravine dispozitivului hotărârii;

- la ședința din 30 noiembrie 2016, instanța de apel a decis admiterea tuturor apelurilor, inclusiv și al avocatului Paciurca Iulian, însă la data de 12 decembrie 2016 a primit decizia în care era menționat că apelul avocatului Paciurca Iulian se respinge, ca nefondat, ceea ce denotă că dispozitivul hotărârii redactate nu corespunde cu dispozitivul pronunțat după deliberare;

- examinarea superficială se confirmă și prin includerea unor erori în decizie, cum ar fi: studiile inculpatului care de fapt sunt superioare și supunerea militară.

7. Procurorul prin referința depusă pledează pentru declararea inadmisibilității recursului inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, iar decizia contestată conține motivele clare și legale pe care se întemeiază soluția privind încadrarea juridică corectă a acțiunilor inculpatului și stabilirea măsurii de pedeapsă.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat

Ținând cont de prevederile art. 427 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, care stipulează, că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților, Colegiul penal va supune verificării argumentele invocate în recursul declarat de către avocat prin prisma erorilor de drept prevăzute de pct. 6), 8), 11), 12) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală.

Astfel, potrivit recursului depus apărătorul invocă existența în cauza examinată a erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 11) și 12) Cod de procedură penală și anume: *p.6) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărârii redactate nu corespunde cu dispozitivul; 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde; 11) aplicarea pedepsei a fost înlăturată de o lege sau anulată de un act de amnistie; 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Potrivit practicii judiciare constante *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Cu referire la argumentele recurentului privind existența în speță a erorilor de drept, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal consideră că acestea sunt neîntemeiate, deoarece instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Colegiul penal constată, că instanța de apel la adoptarea soluției de respingere a apelului avocatului și de admitere a apelului procurorului și apelului avocatului Spînu Oleg în numele succesorilor legali ai părților vătămate, și recunoscându-l vinovat pe Ganbarov Elșan în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. g) și art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu aplicarea pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, pedeapsa definitivă detențiune pe viață, a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată, iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

Colegiul penal consideră neîntemeiat argumentul apărării cu privire la faptul, că instanța de apel nemotivat a respins solicitarea apărării cu privire la reluarea cercetării judecătorești, audierea martorilor și dispunerea efectuării expertizei psihiatrice pentru stabilirea existenței în acțiunile inculpatului a stării de afect.

În acest sens Colegiul penal menționează, că instanța de apel la acest capitol a indicat, că, apărătorul nu și-a motivat solicitările depuse, iar argumentele acestuia se referă doar la aprecierea probelor, acesta nefiind de acord cu aprecierile făcute de prima instanță.

Mai mult decât atât, Colegiul penal atestă, că potrivit procesului verbal al ședinței de judecată, declarațiile martorului Mamedov V. au fost verificate prin citire în cadrul ședinței instanței de apel, iar avocatul și inculpatul nu au făcut careva obiecții asupra faptului citirii acestora în cadrul ședinței de judecată, n-au solicitat citirea altor declarații ale martorului cu indicarea asupra divergențelor sau contradicțiilor dintre ele, astfel necontestând declarațiile acestuia, în așa fel neexistând careva temeiuri de audiere a martorului indicat în modul prevăzut de art. 414 al.(3) Cod de procedură penală.

Colegiul penal de asemenea atestă, că în ședința instanței de apel apărarea n-a depus careva demers scris cu privire la dispunerea înfăptuirii expertizei medico-legale psihiatrice cu indicarea chestiunilor ce urmează a fi soluționate, în acest sens limitându-se doar la indicarea asupra faptului că nu este de acord cu soluțiile oferite de raporturile de expertiză deja efectuate și pe care le consideră insuficiente pentru a oferi răspuns la motivele expuse în apelul depus.

Totodată din recursul depus Colegiul penal constată, că recurentul critică decizia instanței și din motiv că aceasta nu a dat o apreciere corespunzătoare probelor examinate.

În acest sens Colegiul penal menționează, că la această etapă a procedurilor, instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, deoarece aceasta intră în competența exclusivă al instanțelor de fond, ci doar verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea soluției de condamnare adoptate în privința lui Ganbarov Elșan de către instanța de apel.

De asemenea Colegiul penal menționează, că recurentul invocă existența în speța examinată a erorii grave de fapt, considerând că aceasta vizează aprecierea probelor.

Cu referire la această chestiune Colegiul penal ține să reitereze, că eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele

reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În acest sens Colegiul penal constată că în speța examinată o asemenea eroare de drept nu a fost stabilită, iar argumentele apărării cu referire la acest temei de casare nu conține o careva motivație sub aspect de fapt, nici sub aspect legal.

Astfel, Colegiul penal conchide, că soluția instanței de apel este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și care au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, instanța de apel ajungând corect la concluzia privind condamnarea inculpatului Ganbarov Elšan de săvârșirea infracțiunilor incriminate.

Cu referire la argumentele recurentului privind existența în speță a erorilor de drept, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, *nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde*, Colegiul penal consideră că acestea sunt neîntemeiate, deoarece inculpatul nu neagă săvârșirea faptelor incriminate, apărarea contestând, de fapt, numai încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului.

În aceste condiții Colegiul penal consideră necesar de examina argumentele recurentului numai sub aspectul existenței în speță a erorii de drept prevăzute de p. 12 al. (1) art. 427 Cod de procedură penală: *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*.

Colegiul penal constată, că argumentele recursului în acest sens se referă la faptul, că *în momentul comiterii faptei infracționale inculpatul se afla în stare de afect*, argument pe care apărarea l-a invocat pe parcursul examinării cauzei.

Colegiul penal consideră argumentele recurentului în acest sens sunt neîntemeiate, deoarece instanțele ierarhic inferioare s-au expus minuțios asupra acestei chestiuni, care a format obiectul de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel și căroră instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în decizia instanței, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul, că verificând hotărârile atacate în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursul înaintat în cauză este vădit neîntemeiat.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se

mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. 12 Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Colegiul penal constată, că instanța de apel, judecând apelurile, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, și-a motivat soluția adoptată, oferind răspunsuri la toate motivele invocate în apeluri și conținutul deciziei corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în prima instanță și în cea de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Totuși, Colegiul penal ține să menționeze, că este întemeiată concluzia instanței de apel care a conchis asupra faptului, că este formal și neîntemeiat argumentul apărării precum că expertiza psihiatrică care nu a fost efectuată până la final de către instituția medicală ar fi putut influența soluția la caz, deoarece în cadrul urmăririi penale a fost efectuată la 11 decembrie 2013 expertiza psihiatrico-psihologică legală staționară (f. d. 192 – 195, vol. I), prin care s-a constatat că inculpatul Ganbarov Elșan, este o persoană responsabilă și poate purta răspundere penală.

Mai mult decât atât, potrivit practicii judiciare constante pentru constatarea faptului, dacă persoana s-a aflat sau nu în stare de afect, organul de urmărire penală ori instanța de judecată, după caz, poate să dispună efectuarea expertizei psihologice (Hotărârea Plenului nr. 11 din 24.12.2012 Cu privire la practica judiciară în cauzele penale referitoare la infracțiunile săvârșite prin omor (art. 145-148 CP al RM).

Astfel, Colegiul penal menționează că practica judiciară stabilește clar modalitatea de constatare a faptului, dacă persoana s-a aflat sau nu în stare de afect, care este una de apreciere și vizează aprecierea tuturor probelor acumulate în ansamblul lor, de aceea dispunerea efectuării expertizei este o competență a instanțelor de fond, care după caz, adică reieșind din toate circumstanțele cauzei, au dreptul (poate), dar nu și obligația de a dispune efectuarea respectivei expertize. Aceste concluzii vin în acord cu prevederile art. 143 Cod de procedură penală, care stabilește în mod exhaustiv cazurile, când efectuarea expertizei este obligatorie.

În acest sens, Colegiul penal consideră că instanța de apel corect a ajuns la concluzia lipsei de necesitate a dispunerii efectuării expertizei, motivându-și soluția de respingere a argumentelor apărării precum că la momentul săvârșirii infracțiunii inculpatul se afla în stare de afect, așa cum este indicat în p. 5 al

deciziei prezente, soluție care este însușită de instanța de recurs și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

De asemenea Colegiul penal consideră, că instanța de apel întemeiat a reținut și faptul că în cadrul examinării cauzei penale apărarea din nou a ridicat problema stării de sănătate a inculpatului și a încercat de a întreprinde acțiuni în identificarea unei boli la inculpat, pentru ce a și fost dispusă efectuarea unui alt raport de examinare medicală a inculpatului, însă acest raport nu a fost efectuat, fapt ce nu a putut fi admis drept un temei de reluare a cercetării judecătorești, or, aceste solicitări invocate de către apărare au avut drept scop de a tergiversa examinarea cauzei, cu exonerarea inculpatului de către răspunderea penală pentru infracțiunile ce le-a comis.

La fel, Colegiul penal menționează, instanța de apel a subliniat faptul, că potrivit Actului nr. 351 a-2013 din 01 octombrie 2013 (f. d. 171 – 172, vol. I), cât și Actului nr. 350 a-2013 din 26 septembrie 2013 (f. d. 160 – 161, vol. I) de expertiză psihiatrico-legală efectuată în condiții de ambulator, în urma examinării inculpatului Ganbarov Elșan s-a constatat la ultimul „simularea amneziei”, fapt ce intră în contradicție de declarațiile inculpatului date în cadrul urmăririi penale (f. d. 129 verso, vol. II), care a indicat că *din moment ce a fost lovit în cap și până când s-a prezentat la Inspectoratul de poliție nu-și amintește nimic.*

Instanța de apel a mai menționat, că simularea amneziei se confirmă și prin declarațiile martorului ocular Mamedov Vaghif (f. d. 62, vol. II), ce a relatat „*Ganbarov Elșan îl cunoștea pe Boris și fii lui. Eu am auzit că Ganbarov Elșan i-a spus lui Ivan, fiul lui Boris, că el a omorât doi bărbați la iaz*”. Faptul dat a fost confirmat și de către însăși martorul Romanciuc Ivan (f. d. 61 – 64, vol. III), totodată ultimul a mai declarat „*când el (inculpatul) a venit în casă, era foarte calm și liniștit*”. Prin urmare, inculpatul în timpul comiterii infracțiunilor a fost în plină conștiință, dându-și seama de acțiunile ilegale ce le comitea, dorind survenirea decesului părților vătămate, astfel că acțiunile lui cuprind semnele componenței de infracțiune în baza căreia a fost recunoscut vinovat.

Colegiul penal consideră, că sunt corecte și concluziile instanței de apel, precum că din actele cauzei s-a constatat cert, că Ganbarov Elșan a efectuat 8 împușcături în direcția părților vătămate, rănindu-l atât pe Safarov Tarlan, cât și pe Crivonosov Anatolii de 2 ori, cauzându-le decesul acestora, acționând cu suficientă încredere și dorință de a omorî victimele, ceea ce atestă că prin acțiunile sale Ganbarov Elșan a realizat atât latura obiectivă, cât și cea subiectivă a infracțiunii de omor intenționat a două persoane sub formă de intenție directă. Aceasta rezultă din faptul că inculpatul după efectuarea primelor împușcături și rânind prima victimă, nu a încetat acțiunile sale criminale, dar a mai efectuat și alte împușcături în direcția victimei a doua până a fost doborâtă la pământ, astfel că nu se poate concluziona că Ganbarov Elșan a acționat în stare de afect. Mai mult ca atât, la materialele dosarului nu există nici o probă ce ar atesta că inculpatul a suferit careva vătămări corporale în regiunea capului, așa după cum au fost descrise acțiunile părților vătămate, că necunoscând cu certitudine care din ei, dar l-a lovit puternic în cap din spate.

Prin urmare, Colegiul reține, că fapta săvârșită de inculpat întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de omor intenționat asupra a două persoane, prevăzută la art. 145 alin. (2) lit. g) Cod penal, dar nu cea de omor săvârșit în stare de afect, prevăzută de art. 146 Cod penal, precum indică recurentul.

De asemenea Colegiul penal menționează, că în asemenea circumstanțe, omiterea instanței de apel de a lua în calcul circumstanța atenuată invocată de către recurent - autodenunțarea, nu este în stare să răstoarne situația de fapt stabilită de către instanțele inferioare, de vreme ce vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii incriminate a fost confirmată prin cumulul de probe administrate de partea acuzării, or, inculpatul Ganbarov Elșan a omorât două persoane, unul dintre care a fost cel mai bun prieten al său, cu ulterioara sustragere de la victima decedată, a unei sume de bani și a telefonului mobil al acestuia, cât și dorința de a șterge urmele săvârșirii infracțiunii prin înecarea automobilului împreună cu victimele decedate.

Instanța de recurs consideră, că nu poate fi luat în considerație argumentul apărării că instanța de apel a depășit limitele învinuirii, indicând în calitate de circumstanțe agravante : *săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate alcoolică și cu folosirea armei*, pe motiv că aceste circumstanțe nu sunt indicate în rechizitoriu ca circumstanțe agravante, precum și deoarece folosirea armei intră în latura obiectivă a infracțiunii.

În acest sens, Colegiul penal menționează, că ambele circumstanțe agravante se conțin în dispozitivul rechizitoriului (f. d. 157-158, vol. II) și nici una dintre ele nu fac parte din latura obiectivă a infracțiunii și nu constituie semne calificative ale infracțiunii pentru care a fost condamnat inculpatul Ganbarov Elșan.

Colegiul penal consideră, că nu poate fi reținut nici argumentul recurentului precum că „*instanța la fel, nu s-a expus față de cerința apărării privind încetarea cauzei în partea art. 186 Cod penal, în legătură cu intervenirea actului de amnistie, astfel fiind soluționată cauza eronat și în contradicție cu prevederile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 210 din 29 iulie 2016*”, deoarece instanța de apel a menționat, că potrivit art. (1) alin. (1) din Legea nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate *care manifestă căință activă* în cadrul procesului penal și care în mod obligatoriu a restituit prejudiciul cauzat prin infracțiune, dacă aceste persoane cad sub incidența prevederilor art. 2-9, 11 și 12, or, inculpatul Ganbarov Elșan în cadrul urmăririi penale (f. d. 50 - 51; 52 - 53, vol. II), precum și în cadrul examinării cauzei de către instanțele de judecată, vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal nu și-a recunoscut-o.

În această ordine de idei, Colegiul penal consideră, că instanța de apel corect a conchis asupra faptului, că prevederile Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 nu pot fi aplicate pentru inculpatul Ganbarov Elșan, iar solicitarea aplicării acestei Legii, demonstrează încă o dată, că inculpatul a săvârșit atât omorul intenționat, cât și furtul.

Cât privește argumentul recurentului precum că *dispozitivul hotărârii redactate nu corespunde cu dispozitivul pronunțat după deliberare*, Colegiul penal la fel, îl consideră neîntemeiat, deoarece reieșind din materialele cauzei penale, și anume *dispozitivul deciziei* (f. d. 27 – 28, vol. V), pronunțat public la 30 noiembrie 2016, este indicat expres că „*apelul avocatului Paciurca Iulian în interesele inculpatului Ganbarov Elșan Guseinhan Ogli se respinge ca nefondat*”, aceeași soluție fiind indicată și în decizia motivată pronunțată în ședință publică la 12 decembrie 2016 (f. d. 58, vol. V).

În concluzie Colegiul penal atestă, că la examinarea cauzei de către instanța de apel au fost respectate prevederile legale prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar temeiurile invocate de către recurent prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 11) și 12) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Paciurca Iulian în numele inculpatului Ganbarov Elșan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 noiembrie 2016, în cauza penală în privința lui **Ganbarov Elșan XXXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **26 mai 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir